

MARKO MARULIĆ
OD SLAVIĆA

Kritičko izdanje

NAČELA OVOG IZDANJA

1. U kritičkom aparatu bilježe se razlike među rukopisima koje imaju za posljedicu različitu transkripciju. Navodi iz rukopisa donose se u transliteraciji. Prvo se bilježi rukopisna inačica koja je prihvaćena u tekstu, a zatim lekcija u drugom rukopisu. Npr.:

4 primaliti *O* : premaliti *S*

7 chmeni *S* : chemni *O*

2. Ako prireditelj ovog izdanja uvodi emendaciju, ona se nalazi na prvom mjestu, bez ikakve oznake. Zatim slijede lekcije rukopisa, kronološkim redom. Npr.:

97 takoj : tachai *O* : tacho *S*

109 Priliku mi tvoju : Prilichumu tuoiu *O* : Prilichu mi suoyü *S*

IZVORI

O – Osorsko-hvarska pjesmarica (Arhiv HAZU, sign. I a 62), nastala oko 1530. godine (f. 93-101)

S – Splitska pjesmarica trogirskoga kaptola, nastala krajem 16. ili u 17. st. (f. 65v-71v)*

* Vidi što je o folijaciji *O* i *S* rečeno u bilj. 2. i 5. moje studije »Nekoliko prinosa tekstu hrvatskih pjesama Marka Marulića« u ovom broju *Colloquia Maruliana*.

OD SLAVIĆA

O slaviću, ki privartaš
 Tere čudno petje splitaš
 Glasom slatkim koga imаш
 Vazda o primaliti,
 Pusti jure lug zeleni 5
 I taj potok tvoj vodení:
 Da priletiš sada k meni,
 Hoti se umoliti.

Poslat ču te k pridragomu
 Gospodinu, Spasu momu, 10
 Pojti sada, ojme, h komu
 Meni se zabranjiva;
 Da mu spovi petje tvoje
 Kolike su želje moje
 Vudit lice njega, koje 15
 Sunca veće prosiva.

Ja te obrah posla moga
 Jer naravi kanta tvoga
 Uče hvalit stvorca svoga
 Glas dvižući toj više. 20
 Slišaj poni svaki sada
 Petje ptice ove i, kada
 Sliditi ga budeš, tada
 Znaj an'jeli da sliše,

I Bog, i svi Božji sveti, 25
 Kad u Duhu počneš peti,
 Kako ćemo jur početi
 Kazovati svim dosti.

Od Slavicchia S : *nema naslova O*

- 4** primaliti *O* : premaliti *S*
- 7** chmeni *S* : chemni *O*
- 8** hotife *O* : hotýse *S*
- 11** h chomu *O* : ch chomu *S*
- 12** zabragnija *S* : zabraniua *O*
- 13** spovi : spouim *O* : spouý *S* | petye *S* : pitje *O*
- 20** toý *S* : to *O*
- 21** poni *S* : pomni *O*
- 22** petye *S* : pitie *O*
- 24** slisce *S* : fluze *O*

Pismo pravi: pri ner z gore	Matutin
Obori se zraka zore,	30
Prija nere danak stvore	
Tej sunčene svitlosti,	
Ovaj ptica kljun upravi	
Gori k nebu ter napravi	
Slatko petje, kad se opravi	35
Da jur skonča život svoj.	
Kada danak počne bilit,	Prima
Vrime u parvo jame hitit	
Većma peti tere ne htit	
Garlu svomu dat pokoj.	40
Kada danka treto vrime,	Tertia
Glas začesti tere prime,	
Veće slasti jer ju obime,	
Sunca veća jur svitlost.	
Šesto vrime pak opoldne,	45 Sexta
Kad vrućina žešća nju spne,	
Zvižje, zvižje, umrit jur mne,	
Slomi bo ju jur trudnost.	
Jur su riči nje saspile,	
Samo kljuna krivi vile,	50
Spustila je jure žile,	
Dahće, dahće neboga.	
Kad deveto vrime pride,	Nona
Sasvim umre i otide,	
I tako ti dan izide	55
Njeje petja ovoga.	

-
- 29** pri ner *S* : prie ner *O*
30 Matutin *S na marg.* : nema *O* | zore *S* : zgore *O*
33 Ouai *O* : Oua *S*
37 Prima *S na marg.* : nema *O* | Chada *S* : A chad *O*
38 u paruo *S* : paruo *O*
41 Tertia *S na marg.* : nema *O* | urime *S* : urieme *O*
45 Sexta *S na marg.* : nema *O*
47 Zuixye Zuixye *S* : zuifie zuifie *O*
48 bo *S* : boi *O* | trudnoft *O* : trudost *S*
50 chriui uile *S* : ogri uile *O*
53 Nona *S na marg.* : nema *O* | urime *S* : urieme *O*

Toj smo rekli, a sad ovu Pisan krasnu slavićovu Ka zakonu Isusovu Hoćemo priložiti.	60
Slavić ovi duša da je, Razumijte, puna ka je Bogoljubstva, s Bogom sva je Kad ga bude misliti.	
Slatko u mislih jame peti, Želeć pojti gdi su sveti, Gdi je dobro ko vazeti Nitkor neće obranim.	65
A vrimena ovaj jesu Božje časti dane ke su Človičjemu duhu i mesu Ljudem, ajme, neharnim.	70
Jutarnje je vrime, u ko Človik stvoren blag bi, da to Parvo blago zgubi, po ko Poče Boga ne znati. Vrime parvo kad se rodi Naš Spasitelj, a u ko hodi Svarhu zemlje, budi t' godi Treto vrime toj zvati.	75
Šesto ruga i psovan'ja, Pljuske, biće i pljuvan'ja, Tarn, žuč, ocat, prikovan'ja G drivu križa kad podni.	
Matutin od stvoren'ja človika	
Prima od porojen'ja Isusova	
Terca od Isusova na svit življen'ja	
Seksta od Muke Isusove	

-
- 58** slauicchiouu *S* : flauichieuu *O*
64 chadga *O* : chada *S*
65 mislih *S* : miſli *O*
68 obranim *S* : obraniti *O*
69 ouai *O* : oua *S*
71 i mesu *S* : imesu *O*
73 Matutin od stuoren'ja clouicha *S* na marg. : nema *O* | Iutargnie ё urime *S*
 : Iutarne urieme *O*
76 poče Boga neznati *S* : pocle boga ia neſnati *O*
77 Prima od porojen'ja Isusoua *S* na marg. : nema *O* | Vrime *S* : Vrieme *O*
78 à ù cho *S* : acho *O*
79 Terça od Isusoua na suit xiuglien'ya *S* na marg. : nema *O*
80 urime *S* : urieme *O*
81 Scxesta od Muche Isusoue *S* na marg. : nema *O*
84 gdriuu *O* : ch' driuu *S*

A deveto kad priminu,	85	Nona od smarti Isusove
Kada djavlu moć izvinu,		
Deri u pakal svitlost sinu,		
Svete otce kad odni.		
Saj vrimena misleć duša,		
U sartce se moćno skruša	90	
Ter duhovne slasti okuša		
Obuhitiv križ sasvim,		
Kimno križem lav mogući,		
Smart ubivši, raj svitlući		
Nam otvorī, svih zovući	95	
Da tečemo svi za njim.		
Duša takoj pamet dvigne		
Kad jutarnju tuj dostigne,		
Hvaleć Boga glas podvigne,	100	
Kino čudno nju stvori,		
Govoreći: "Kad me s' stvoril,		
Bože, skazat jesи hotil		
Koliko si milostiv bil		
Da me staviš ti gori,		
Dionica slave tvoje	105	
Da ja budem, ljubve koje		
Veličinu riči moje		
Glas izreći ne može;		
Priliku mi tvoju poda,		
Podat veće biše t' goda	110	
Da ne jidih z driva ploda,		
Privridih ti tim, Bože.		
Jer tva ljubav privelika		
Htiše s sobom do vik vika		

- 85** Nona od smarti Isusoue *S na marg. : nema O*
87 deri ù pachal *S : doli u pachlu O*
88 otće *S : occe O*
89 urimena *S : uremena O*
90 ù sartçese : usarcuse *O*
94 ſſitluchi *O : suitluschi S*
97 takoj : tachai *O : tacho S*
102 ſchazat *O : chazat S*
105 Dioniča *S : Dionicha O*
109 Priliku mi tvoju : Prilichumu tuoiu *O : Prilichu mi suoyü S*
110 biscet *S : biše O*
113 tua *S : tuoia O*
114 s' sobom *S : ſobom O*

Nastanit me, dat mi lika Prez skončan'ja življen'ja, Pridružit me k sebi gori U nebeskom svitlom dvori, Gdi an'jelski poju kori Slave tvoje hvaljen'ja.	115
Zato ustoj odvratiti Ne umim ino ner ljubiti Tebe, Bože, kako imiti Budem tvoje milosti. Ti si sardac naslajen'je, Ti si plačnim utišen'je, Mene i moje sve činjen'je Pridah tvojoj svitlosti.	125
Tebe stvorca dostoјno je Da stvoren'je hvali twoje, Pokol htin'je takovo je Bilo k njemu od tebe.” U toj misli jutar projde, Zatim parvo vrime dojde, Duša više petjem pojde Uzdvižući tad sebe.	130
Kako našom putju, misleć, Bog se odi, ljubav noseć Nam i za nas trud podnoseć Človikom se učini. Poni uzvapi duša plačuć: “O milošća, ka nas žaluć Dojde s nebes doli slazuć, Tko te stvorit toj čini,	135
Nere ljubve organj vrući, Ka te stegnu put obući I, rodiv se, svite uzvući Od ditetca uboga,	140
	145

- 116 prezschončanja *S* : preschoncana *O*
 121 uſtoi *O* : uztoj ſ
 131 pochoł *S* : pocho *O*
 135 petyem *S* : ſpetiem *O*
 137 naſcom *O* : na tom *S*
 143 doli *O* : dola *S*
 144 stuorit *S* : ftuori *O*
 147 užuuchi *O* : obucchi *S*
 148 ditetça *S* : ditetcha *O*

- Buduć ti kralj angelorum,
Tvorac zemlje i cęlorum, 150
I vladavac sęculorum,
Vikovnjega sin Boga.
- O ditetce slatko sasvim,
Ča je slaje tebe, ne vim,
Ištar liplje da je, ne mnim, 155
Tebe, moj Spasitelju.
Jasalca te obslanjaju,
Pastiri t' se jur klanjaju,
Kralji t' dare pripravljaju,
Istine naučitelju. 160
- Blažen povoj kim si povit
I pelene kimi s' obvit
I ono misto gdi si donit,
Da blažena punije
Uda ka te pronosiše, 165
Parsi ke te zadojiše,
Ruke ke te odgojiše
Od Divice Marije.
- Blažen ki te tad ticati
Jest mogao i primati 170
I svega te obhitati,
Svaku t' naruč činiti.
Ojme, da mi dano ne bi
Da tuj službu činim tebi,
Da te u krilo primem k sebi 175
Ter te budem ljubiti.
- Ja mnju t' me se ne bi odrekal
Kad bih dvorno tuj poklekal,
Pače t' bi me milo ugledal
Uhiljena velekrat; 180

-
- 150** cęlorum *S* : celorum *O*
151 sęculorum *S* : sechulorum *O*
155 ishtar *S* : Nijtar *O*
157 chraglit *O* : Chragli *S*
162 pelenne chims *S* : pelene chimfi *O*
172 suachut *S* : ffachuti *O*
175 chsebi *O* : sebi *S*
177 odrechal *O* : oduargal *S*
179 paçet *S* : pace *O*

Blažen ki bi mogal tada Reći majci: ‘Gospe, sada Daj mi sinka tvoga da ga Daj celuju jednokrat.’	
Molil bih ju da s njim stati Dopusti mi, s njim se igrati, S poklonom mu celiv dati, Njemu vazda služiti.	185
Ja t’ bih vodu donašao, Pelenice opirao, Noge i ruke celivao Služeć zimi i liti.”	190
Toj misleći, duša uboštvo Sveto ljubi i priprostvo Piće, odiće i niskostvo, Svita slavu gardeći.	195
Primišljući poni Spasa, Porojen’je jur prikaza, Na stvar od tretoga časa Pečalnije misleći:	200
Trude u ke ne sustaje Isus, često proticaje Galileju i sve kraje Od židovske daržave,	205
Glad i žaju podnoseći, Znoj i studen još tarpeći, Nauke svete svih učeći Ter van’jelske priprave.	
Tim ti duša potaknuta Svitovnoga biga puta I uhiti se Božja skuta Ter ovako govori:	210

-
- 186** *fgnimſe O : scgnims' S*
188 *flužiti O : sluxecchi S*
198 *prichaza O : prochasa S*
199 *od S : nema O*
210 *ffitofnoga O : suitougniega S*
211 *i uhiti se S : uhitiſe O*

- “O prisveti učitelju
I grišnikov primitelju,
Pokajanh branitelju 215
 Ki stope u pokori,
- Rič je tvoja pravim pokoj,
Krivcu ufan’je, a svim ogoj,
Svim nemoćnim lik je u njoj
 Stanovita spasen’ja. 220
Ti si parvi skulu zdvigal
Ku ki koli jest dostigal,
Svita stan’je jest odbigal
 Cić duhovna življen’ja.
- Da tom skulom svit se ruga 225
Jer je griha hlap i sluga,
Da ki pozna da je tuga
 Smartna tebi ne zgodit,
Sve ostaviv samo tebe
Hoće ljubit, a sam sebe 230
Tebi pridat, da tim žrebe
 Dobro ko će u vik bit.
- Riči bo su tve života,
Tko u sartcu njih zamota,
Od tebe se ne odmota, 235
 Milosardan s’ meštar ti.
Milost tvoja kolika je,
Adultera žena znaje
I grišnica zvana ka je,
 Mandalena dobro t’ vi, 240
I razbojnik jošće oni
Koga s križa u raj poni
Milost tvoja, ka odgoni
 Grihe svake kajanih.

-
- 215** braniteglju *S* : obraniteglu *O*
217 Riçye *S* : Riecie *O*
219 lichye *S* : licgne *O*
221 duigal *S* : zaduigal *O*
224 cic *O* : digl *S*
231 žrebe : ſgrebe *O* : zrebe *S*
233 Riçi bosu tue *S* : Ricisu tuoie *O*
234 ù sartcu *S* : usarcu *O*
240 mandalena *O* : Magdalina *S*

Tvoje prudno naučen'je Mnozih vrati na spasen'je, Kih ljubljaše zablujen'je, Djavljom zamkom vezanih.	245
Blažen tebe ki posluša I ust tvojih med okuša, Ki okusi kada duša, Svita slatkost žutka jest."	250
U toj misli pamet prošla, Boga hvalit nije ošla, Koga je ljubav doli došla Za nauke nam donest.	255
Šesto vrime duša virna, Ljubav vrući ku nesmirna, Pečalna je, a ne mirna, Muće Isusa pomisleć.	260
Utišen'ju nima mista Gledajući janjca čista, Ki ne pozna griha ništa U istini vazda steć.	
Tarnom ostrim okrunjena, Bići moćno izbijena, Čavli, kopjem probodena, Žestocimi ranami,	265
Plače poni: "Ojme mani, Tko te toli moćno izrani, Tko ti reče: 'Na križ stani Prostarv ruke s nogami'?	270
Ki li biše toka gnjiva, Žešći gvozda, tvarji driva, Kino tebe, ništar kriva, Izmučivši ubiše?	275

-
- 247 zablujen'ye *S* : zabgliuienie *O*
 248 dýaugliom xamchom *S* : diaulom ȝanchom *O* | uezanih *O* : zauezanih *S*
 250 i ust *S* : iustum *O*
 252 slatchost *S* : flaioi *O*
 261 Vtiscen'yu nima *S* : Vgijstiu neima *O*
 265 ostrim *O* : osctrim *S*
 266 izbijena *S* : iżabieno *O*
 268 xestocimi *S* : ȝseftocimi *O*
 273-276 nema *O*

Ojme, lici oni mili,
Ke u smartnoj sada sili
Blideć vidim, o nemili
Ki te tako umoriše. 280

Ojme, oči, ki se sjahu
Kako sunce kad gledahu:
Milosardno kih prozrahu,
Ti za tobom tecihu;
Sada marče, sad su tmasti, 285
Smart će na njih sad napasti.
Ojme, usta svake časti
Dostojna kano bihu,

Kimi slatko vazda uči,
Sad su puna octa i žuči, 290
Jazik sveti sad se muči
Mnozim ki odne боли.
Glava slavna, glava sveta,
Krunom tarna sad je speta,
Izbodena, karvju opeta, 295
Ponikla je sva doli.

Ruke, keno sve stvořeš,
Rastegnuvši prigvozdije
I one noge, ke hodiše
Lit trideset išćući 300
Ljudi kino bihu zgibli
Jer od Boga bihu odbigli,
I nje ti su na križ dvigli
Čavle zabijajući.

Ojme, parsi, u kih mudrost 305
Božja staše, sad je žalost
Probodene gledat, ni kost
Cila ni ti u njemu!

- 277** lici oni *O* : oni lići *S*
- 288** chano *O* : choýa *S*
- 289** slatcho uafda *O* : uazda slatcho *S*
- 290** octa *O* : osta *S*
- 292** chiodne *O* : od nee chi *S*
- 293** glaua *S* : glau *O*
- 295** karvju : charaýu *S* : icharfio *O*
- 298** rajtehnuffi *O* : raztegnuuisci *S*
- 300** trideset *S* : rideſet *O*
- 301** zgibili *S* : fgibili *O*

Aj, tako li bi dostoјno
 Umoriti nepokojno, 310
 Ojme, ovoga ki je vojno,
 Kralj i Gospodin svemu!

Da tuj oblast, o nemili,
 Vi ne biste tad imili
 Da bi Otac i Sin htili 315
 I Duh Sveti, Bog jedan;
 Toj Bog hoti da poznamo
 Koku ljubav prijimamo
 Od ovoga po kom samo
 Svemu svitu svetu dan.

Zemlju s nebom ovi složi
 Ki se na križ sam položi
 Da uvede nas u loži
 Goranjega kraljevstva.
 Ov dâ zakon novi oni 325
 Po kom vernih u raj goni,
 Karv prolivši, s kom nam doni
 Neizrečena blaženstva.

O karv sveta od vridnosti,
 Ka oplaka sve skvarnosti, 330
 O ljubavi, koju dosti
 Izreći ne moremo!
 Bog človiku, Gospod sluzi,
 Stvorac stvoru zdriši uzi
 Sebe pridav smartnoj tuzi:
 Ča mi ustoj moremo

Ner ljubiti i hvaliti
 Ljubav tvoju, ki zgor siti
 S nebes za nas i umruti
 Dostoja se dobrovoljno? 340
 Toj pominam ter vapiju
 Roneć suze iz očiju

310 umoriti *S* : umruti *O*

315 htili *S* : hotili *O*

318 chochu *S* : chachu *O*

326 noui oni *O* : oni noui *S*

334 stuoru *S* : stuorcu *O*

336 uftoi *O* : uz toŷ *S*

341 uapiu *O* : upŷu *S*

Da te ljubit ne umiju
 Ni ljubim zadovoljno.

Zginulabih, ti me najti, 345
 Umarlah, ti zgor sajtī,
 Da me oživiš, smart prijati
 I trud hoti podnesti.
 Tko se, poni, tko se čudi
 Da se sartce moje trudi 350
 Uzdišući i da žudi
 K tebi na križ prisesti?

Ne bran'te mi sad uzdihat
 I tužeći vučki vijat,
 Ne mogu boj pokoj imat 355
 Misleć truda njegova.
 Ako, Isuse, skončam s tobom,
 Neću veće mučit sobom
 Tugujući, jere tobom
 Smart je slatka takova. 360

O Židove, ustanite,
 Tvardost vašu ne ustavite,
 S njim me na križ postavite
 Da, gdi on umre, s njim umrem;
 Da ga mučan mučna obhitam 365
 I da mu se jur zavitam
 Da se inoga ne pohitam
 Nere njega, za kim grem.

On je svako dobro moje,
 Sve ufan'je: toko tko je 370
 Jaki u sve moći svoje
 Da me može rastavit

-
- 347 ožuij *O* : oxiuesc *S*
 348 podnesti *S* : podneſt *O*
 350 sartče *S* : farce *O*
 354 uučchi uiat *S* : uuchi uiat *O*
 358 mucit *O* : mislit *S*
 359 iere tobom *O* : јер за tobom *S*
 361 Ozidoue *O* : oxidoui *S*
 362 neuftauite *O* : neostauite *S*
 363 ſgnim *O* : scgnim *S*
 364 umre scgnim *S* : mre ſgnim *O*
 365-368 nema *O*
 369 Onie *O* : Aýme *S*
 370 tocho tchojë *S* : tucho tchoie *O*

Spasiteljem mojim sada,
 Koga mučna pozrim? Kada
 Sartce u mni umre, tada 375
 Plaća neće ustavit!

O, da bi mi k tebi moć prit
 I u jamu se rane uvrit,
 Parsi tvojih i ondi umrit,
 Gospodine od milosti! 380
 Tako bi se utažile
 Tuge i suze ustavile
 I ke su se navadile
 U mom sartcu žalosti.

Slatki s' likar, ne razdiraš,
 Da grih z duše milo stiraš
 I, kih k sebi jur obiraš,
 Pomažeš jih svetostju.
 O, koliko svit je saj slip,
 Buduć grihom ranan po kip,
 Neće zdravja prosit ni hip
 S pokajan'ja žalostju. 390

Pomisli jur ko je blago:
 Muke tila, kono nago
 Na križ visi; veće drago 395
 Svita srebro i zlato ni.
 Parsi ti je otvorio,
 Ruke ti je rastvorio,
 Nebo, zemlju ki je stvorio,
 Da te prime, vas kopni. 400

Putju svojom tebe pita,
 Napaja te karyju i hita
 Da te stavi gdi sva lita
 Duše čiste stanuju.

375 sartçe *S* : farce *O*

376 plaça *S* : placje *O*

378 i ù ýamuse rane urit *S* : parſi tuoīh i ondi umrit *O*

379 parsi tuogih i ondi umrit *S* : uiamuſe rane uſrýt *O*

381 Tachobise *S* : Tachot biſe *O*

382 i suze *S* : ifuſe *O*

384 sartçu *S* : ſarcu *O*

393 iur *O* : dir *S*

394 chono *O* : choye *S*

- O prislatica pićo sveta 405
 Na nebesih ka s' začeta,
 Oni tamo k tebi greta
 Ki te ovdi blaguju,
- Ki dostoјno pristupaju;
 Da ki biže i ne haju, 410
 Ti ne misle i ne znaju
 Da si vernim svim pokoj.
 Ki kada te na oltar vide,
 Milost twoja k njim unide,
 Dobrovoljno tebe slide, 415
 Ča ti veliš, čine toj.
- Tacih duša, tebe gledeć,
 Kako smamna stoji kričeć:
 'O, ki muku za me tarpeć
 Toke rane hti prijat, 420
 Zač me s tobom ne izraniše
 Ali, kad te umoriše,
 Zač smart meni ne zadiše
 Neka bi mi s tobom stat?
- Da toj kad mi dano nije, 425
 Ine trude iskat mi je,
 Plać sgrisen'ja tere jije
 Dokla smart me umori.'''
 Zatim duša humiljena,
 Većma jure posvrućena, 430
 Kako da bi utrujena,
 Tako jedva govori.
- Poni garlo poslabivši,
 Malo usan otvorivši,
 Glasa vanka ne stvorivši, 435
 Samo lapće jazikom.

-
- 407** greta : gre ta *S* : gredu *O*
414 unide *S* : uliže *O*
416 čine *S* : cinech *O*
420 toche *S* : tuche *O*
425 Datoi *O* : Da to *S*
427 ſgrisenia *O* : grizenja *S* | gie *OS*
429 humigliena *S* : umiglena *O*
431 utrujena *S* : umorena *O*
432 tocho *S* : tacho *O*

Misto riči suze toči
 Upirući u križ oči,
 Sartcem hlepi da se smoči
 Karvju njega velikom. 440

Jer u misli jur vazeta
 Tuj prid sobom sad propeta
 Gospodina i karyju speta
 Vudit joj je da gleda.
 Zatoj jadi ter cvaljen'je 445
 Njoj je niko naslajen'je,
 Pića, hrana i kripljen'je
 Slaje satja i meda.

Dil tej muke družbenici
 Njoj su sveti mučenici, 450
 Njih su krune dionici
 Ki trud takov podnose.
 U tom stan'ju duša ovaj
 Naslajen'ja svita segaj
 Biži znajuć da su takaj 455
 Ka u sebi jid nose.

Kad deveto vrime zatim
 Dojde, umre ona sasvim,
 Jer vruća nje ljubav svojim
 Tilo skonča čućen'jem. 460
 Deveto bo vrime ono je
 U ko Isus, na križ stoje,
 S vapnjem zvapi: "Svaršeno je!" —
 S tim izdaše rečen'jem.

-
- 439** sartcem *S* : sarcem *O*
440 uelichom *O* : xelichom *S*
443 ischarfiu *O* : charuyü *S*
445 zatoi *O* : Zato *S*
449 Dil tei *O* : Digl te *S*
450 gnioÿ *S* : gný *O*
452 tachof *O* : tachi *S*
454 naslajenÿa *S* : naſlaiena *O*
456 gid *O* : grih *S*
458 umre ona *O* : ona umre *S*
459 vruća nje : aruaniem *O* : urucchie nýe *S*
460 Tilo skonča čućen'jem : tila obali chiuchieniem *O* : tilo schonça
 scchiucchienÿem *S*
461 Deuetobo urime *S* : Deueto urieme boi *O*
462 ù cho *S* : uchom *O*
463 fuapiem *O* : uapÿem *S*

Sunca zrake potamniše, Stin'je puknu, trusi biše, Grobove se otvoriše, Raspoli se templa konik. Sva stvoren'ja ukazaše Da njih stvorac tada mraše, A Židove ne poznaše Da Bog biše i človik.	465
Da ovaj s virom ljubav nose Duša zajde u angose Kad on, s križa glas uznose, “Consummatum” govori. Taj rič njeje sartce projde, Srid sartca joj ranu ojde, Takaj rana kad joj dojde, Nebo joj se otvori.	470
Neka pozna da dostoji Ondi priti gdi Bog stoji, Gdi se sveti svaki goji Njega lice gledaje. Requiem se ne začinje Takoj duši, da počinje Gaudeamus kad se zginje Pop k misi pristupaje.	475
Jer Dekreto toti pravi Da on svetca kratko slavi Ki za nj usta sva pripravi Da se Bogu pomoli. Poni ovu mi počtimo I svetim ju pridružimo Ter joj tako sad recimo Polag Božjem pristoli:	480
	485

-
- 465** Sunça *S* : Suncu *O*
468 raspolise templa chonich *S* : rafduoje Templa uarh *O*
474 uangoše *O* : ù angosce *S*
476 Consummatum : chonsumatum *O* : consumatum *S*
477 sartce *S* : farce *O*
478 sartça *S* : farca *O*
484 gledaće *S* : gledaiuch *O*
485-552 nema *O* (nedostaje list između f. 100 i 101)
485 Requiem : Ręquiem *S*

- “O blažena ti dušice,
O ti Božja nevistice,
Žilju bili i ružice,
 Ka sad u raj procvitaš, 500
Jur pribivaš gori u pokoj
Jer te prija palac u svoj
On nevistac prislavni tvoj,
 Komu ljupko prilipa ’s.
- U skut njegov sad počivaš 505
I celove slaje primaš
Nego satje, i sve imać
 Ča godi hoć i želiš
Uzdah prista, suza otide,
Za žalostju radost pride, 510
Pokol totu ti uzide
 Od kud se ne priseliš.
- Radi koga svit potlači,
On ti veli sad: ‘Ne placi,
Da u nebeskoj jur polači 515
 Tuj se sa mnom veseli.’
Rec’ mi, rec’ mi, duše draga,
Nis’ li puna svega blaga
Boga imaje, ki primaga
 Svaka človik ka želi?”
- Da jure će riči spreći,
Neka ni trud komu šteći,
Jer govorit jošće hteći
 Ka je slava blaženih,
Kino su se u svit dali, 525
Mnoga ne bi verovali:
Rec’te kako će’ poni ostali,
 Li ti ki s’ od crikvenih?
- Brate mili, dušu ovuj
Slidit nigdar ne upušćuj, 530
Još Isusa moli uz tuj
 Da te uči kante nje.

Često pojmo ove kante,
Da života sega stante
Budu lake misli sancte, 535
Denje plaće goranje.

Jerbo taka melodija
koga svojom ljubvom zgrija,
Toga t' Isus i Marija
 Na pokonji prime dan. 540
Tako poni mi kantajmo,
Plaćuć slatko uzdihajmo,
Ter se Isusu sasvim dajmo
 Da nas prime na svoj stan,

Gdi će trudi počinuti, 545
Sve žalosti odbignuti,
A radosti izniknuti
 U vik vikom tarpeći,
Gdi posedši kor deseti,
Veseleć se meu sveti, 550
Vazda čemo slatko peti
 S an'jelimi hvaleći

Stvorca, kralja nebeskoga,
Gospodina svemogoga,
Zemlja, voda, nebo koga 555
 Sluša, drivo i kamen.
Slava Otcu i Sinu i s njima
Duhu Svetu, a toj trima
Bogu jednom, ki nam svima
 Milost svoju daj. Amen. 560

IHS

Bonaventure ki svetoga
 Vam Slavića latinskoga
Jur harvacki naučih peti,
 Mol'te za me da propeti,
Ki da za nas tilo svoje, 565

552 S an'jelimi : s' Angeli *S*
555 zemglia uoda nebo choga *S* : zemglia nebo choga *O*
559 једном *S* : iednomu *O*
 IHS **561-572** Finis *nema S*

Prosti meni grihe moje.
Marchus ego sum Marullus,
Quo peccator maior nullus,
Li sluga sam vas svakoga
Jer ste sluge Boga moga. 570
Dostojaj se on vam stvorit
Ku budete milost hotit.

Finis

Priredio: Bratislav Lučin